

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Національний аерокосмічний університет ім. М.Є. Жуковського
«Харківський авіаційний інститут»

ЗАТВЕРДЖУЮ

Голова приймальної комісії
Національного аерокосмічного
Університету ім. М.Є. Жуковського
«Харківський авіаційний інститут»

Микола НЕЧИПОРУК

_____ 2022 р.

ПРОГРАМА
ІНДИВІДУАЛЬНОЇ УСНОЇ
СПІВБЕСІДИ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

для здобуття освітнього ступеня бакалавра
на базі повної загальної середньої освіти

Харків

2022

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Програма індивідуальної усної співбесіди (в подальшому ІУС) з іноземної мови призначена для осіб, які вступають до Національного аерокосмічного університету для здобуття освітнього рівня магістр за результатами індивідуальних усних співбесід відповідно до Порядку прийому на навчання для здобуття вищої освіти в 2022 році, затвердженому наказом Міністерства освіти і науки України від 27 квітня 2022 року № 392 (зі змінами, внесеними наказом Міністерства освіти і науки України від 02 травня 2022 року № 400). Програму вступного випробування у вигляді індивідуальної усної співбесіди з іноземної мови розроблено відповідно до Програми єдиного вступного іспиту до магістратури з іноземної мови.

Метою проведення співбесіди є визначення рівня засвоєння вступниками теоретичних знань з різних розділів мовознавства (фонетика, графіка, орфографія, орфоепія, лексикологія, фразеологія, словотвір, морфологія, синтаксис, пунктуація), володіння абітурієнтами орфоепічними, орфографічними, морфологічними, лексичними, синтаксичними, стилістичними нормами сучасної англійської/німецької мови, ступеня сформованості вмінь вільно, комунікативно доцільно використовувати засоби іноземної мови в усіх видах мовленнєвої діяльності.

Процедура проведення вступних випробувань (співбесіди)

Індивідуальна усна співбесіда - форма вступного випробування, яка передбачає оцінювання підготовленості (оцінювання знань, умінь та навичок) вступника до магістратури з іноземної мови, за результатами якої виставляються оцінки за шкалою 100–200 балів (з кроком в один бал). Склад комісій для проведення співбесіди затверджено на засіданні Приймальної комісії. Голова Приймальної комісії затверджує порядок оцінювання за результатами індивідуальної усної співбесіди, який має включати структуру підсумкового бала.

Алгоритм проведення вступного випробування (співбесіди) з іноземної мови

Регламент співбесіди становить 15 хв. на кожного абітурієнта.

Співбесіду з іноземної мови проводять члени приймальної комісії, затверджені наказом ректора зі створення та затвердження складу підрозділів приймальної комісії.

Абітурієнт у процесі співбесіди отримує 5 питань.

Відповідь абітурієнта оцінюється за шкалою 100–200 балів (з кроком в один бал). Рішення комісії за підсумками співбесіди приймається у день його проведення на загальному засіданні приймальної комісії після завершення співбесіди та оголошується абітурієнтам в день проведення вступного випробування.

За результатами вступного випробування членами приймальної комісії заповнюється відомість вступного випробування для кожної окремо взятої спеціальності, освітньої програми, освітньо-кваліфікаційного рівня та форми навчання.

Критерії оцінювання

У відповідних описах переліки загальних компетентностей мають багато спільного, незалежно від галузі й напрямку підготовки здобувача вищої освіти. З-поміж виразно наскрізних, спільних до всіх державних стандартів з підготовки за бакалаврськими та магістерськими програмами є, зокрема, такі компетентності:

1. Здатність спілкуватись іноземною мовою як усно, так і письмово.
2. Здатність навчатися і оволодівати новими знаннями.
3. Здатність застосовувати знання в практичних ситуаціях.

ІУС є деталізацією цих загальних компетентностей і водночас відповідає загальним компетентностям ХХІ століття, які стосуються спроможності особистості успішно навчатися в сучасному складному, динамічному, глобалізованому, конкурентному світі: критично мислити, формуючи і розвиваючи власну систему знань на засадах сталого розвитку й співробітництва, активно спілкуючись у рамках фахових, громадських і приватних як національних, так і міжнародних спільнот; використовувати й постійно вдосконалювати свої логічні й аналітичні здатності для пошуку закономірностей і їх обґрунтування, роботи з інформацією, відрізняючи достовірні факти від суджень, доказову аргументацію від маніпуляцій; застосовувати набуті знання на практиці; бачити проблеми в особистісному, професійному, науковому та соціальному контекстах у локальному та глобальному вимірах і застосовувати набуті знання, уміння, навички, цінності й ставлення для розв'язання відповідних проблем; розуміти можливості й обмеження науково-технологічного прогресу.

Оцінювання знань вступників проводиться згідно визначених критеріїв із: мінімально необхідним балом – 100, максимально можливим балом - 200. Усна відповідь студентів повинна бути чіткою, послідовною та аргументованою. Обов'язковими вимогами до відповіді вступника є докладність, конкретність та вичерпність. Відповідь на поставлені запитання повинна бути озвучена

англійською/німецькою мовою. Культура усного мовлення є критерієм загального рівня освіченості вступника, тому мовне оформлення відповіді повинне бути на достатньому рівні. Недостатній рівень знань вступника включає фрагментарність знань, не повну характеристику явищ, подій, грубі помилки у визначенні понять.

За результатами співбесіди з іноземної мови вступник має право подати апеляцію. Процедура апеляції щодо результатів ІУС та робота апеляційної комісії регламентується “Положенням про Апеляційну комісію Національного аерокосмічного університету”. Після розгляду апеляційної заяви та проведення процедури апеляції вступнику повідомляють його підсумковий результат.

ПЕРЕЛІК РОЗДІЛІВ ТА ТЕМ ДЛЯ ПІДГОТОВКИ ДО ІНДИВІДУАЛЬНОЇ УСНОЇ СПІВБЕСІДИ

1. Фонетика. Графіка. Фонетика як розділ мовознавчої науки про звуковий склад мови. Голосні й приголосні звуки. Позначення звуків мовлення на письмі. Алфавіт. Співвідношення звуків і букв. Фонетична транскрипція. Наголос, наголошені й ненаголошені склади.
2. Лексикологія. Фразеологія. Лексикологія як учення про слово. Ознаки слова як мовної одиниці. Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова. Омоніми. Синоніми. Антоніми. Лексика англійської\німецької мови за походженням. Власне англійська\німецька лексика. Лексичні запозичення з інших мов. Загальновживані слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни. Лексика англійської/німецької мови з погляду активного й пасивного вживання. Нейтральна й емоційно забарвлена лексика. Поняття про стійкі сполуки слів і вирази. Фразеологізми.
3. Будова слова. Словотвір. Будова слова. Основа слова й закінчення. Значущі частини слова: корінь, префікс, суфікс, закінчення. Словотвір.
4. Морфологія. Морфологія як розділ мовознавчої науки про частини мови.
 - 4.1. Іменник. Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Іменники спільного роду. Число іменників.

4.2. Прикметник. Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прикметників за значенням: якісні, відносні та присвійні. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення.

4.3. Числівник. Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди числівників за значенням: кількісні (на позначення цілих чисел, дробові, збірні) й порядкові. Порядкові числівники. Уживання числівників для позначення часу й дат.

4.4. Займенник. Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Співвіднесеність займенників з іменниками, прикметниками й числівниками. Розряди займенників за значенням: особові, зворотний, присвійні, вказівні, означальні, питальні, відносні, неозначені, заперечні.

4.5. Дієслово. Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Часи дієслова: минулий, теперішній, майбутній. Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні та пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу. Дієприкметниковий зворот.

4.6. Прислівник. Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прислівників за значенням. Ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий.

4.7. Службові частини мови. Прийменник як службова частина мови. Сполучник як службова частина мови.

5. Синтаксис. Завдання синтаксису. Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису. Сурядний і підрядний зв'язок між словами й частинами складного речення.

6. Розвиток мовлення. Загальне уявлення про спілкування й мовлення; види мовленнєвої діяльності; адресант і адресат мовлення; монологічне й діалогічне мовлення; усне й писемне мовлення; основні правила спілкування. Тема й основна думка висловлювання. Вимоги до мовлення (змістовність, логічна послідовність, багатство, точність, виразність, доречність, правильність). Текст як середовище функціонування мовних одиниць. Основні ознаки тексту: зв'язність, комунікативність, членованість, інформативність. Зміст і будова тексту, поділ тексту на абзаци, мікротеми. Способи зв'язку речень у тексті.

Класифікація текстів за сферою використання, метою, структурними особливостями. Тексти різних стилів, типів, жанрів мовлення.

Граматичний інвентар

Англійська мова

Лексичний матеріал: 1500 лексичних одиниць, які містять 1200 одиниць продуктивної лексики. Слова, утворені від відомих коренів за допомогою афіксів: суфіксів іменників *-er, -ing, -ment, -tion (-sion), -ness, -ity*; прикметників *-less, -ful, -able, -y*; числівників *-teen, -ty, -th*; прислівників *-ly*; префіксів дієслів *re-*; прикметників *un-, dis-*

Граматичний матеріал:

Морфологія. Іменник. Вживання іменників у множині присвійному відмінку.

Артикль. Основні випадки вживання неозначеного, означеного, нульового артиклів.

Прикметник. Вживання прикметників у вищому і найвищому ступенях, утворених за допомогою суфіксів і допоміжних слів.

Дієслово. Вживання *Present Indefinite* для вираження звичайних дій, що відбуваються постійно, регулярно, а також для вираження дій, що відбуваються одна за одною. Вживання *Past Indefinite* для вираження дій, які відбулися у закінчений період часу в минулому; *Future Indefinite* – для вираження майбутніх дій; *Present Continuous* – для вираження дій, що відбуваються у момент мовлення; *Present Perfect* – для вираження дій, завершених у минулому, результат яких відчувається тепер. Вживання *Present Indefinite* позначення майбутньої дії після сполучників *when, if*. Вживання *Present, Past, Future Indefinite Passive*. Модальні дієслова та їх еквіваленти. Дієслівні форми непрямих способів.

Прислівник. Вживання прислівників у вищому і найвищому ступенях порівняння за допомогою суфіксів і допоміжних слів.

Морфологія. Вступники повинні розпізнавати і розуміти при читанні речення, що містять *Past Continuous Tense, Perfect Tense* форми на *-ing* (герундій, дієприкметник 1).

Синтаксис. Вживання простого (поширеного, непоширеного) речення з дієслівним, іменним і складеним присудком. Вживання безособових речень типу *it is warm, it is raining, it is late*. Вступники повинні розпізнавати і розуміти при читанні умовні речення, що виражають нереальні, неможливі дії. Об'єктно-інфінітивна, об'єктно дієприкметникова та суб'єктно-інфінітивна конструкції.

Німецька мова

Лексичний матеріал: 1500 лексичних одиниць: які містять 1200 одиниць продуктивної лексики. Слова, утворені від відомих коренів за допомогою афіксів: суфіксів іменників *-er, -ler, -chen, -lein, -ung, -heit, -keit*; прикметників *-ig, -isch, -los, -lich, -haft, -bar*; порядкових числівників *-te, -ste*; префіксів прикметників *un-*; префіксів дієслів *zurück-, auf-, mit-*. Дієслова з невідокремлюваними префіксами *be-, ge-, ver-, zer-, ent-, emp-, er-*, іменники, утворені шляхом словосполучення.

Граматичний матеріал:

Морфологія. Відмінювання і вживання іменників у різних відмінках.
Артикль. Вживання означеного артикля. Вживання неозначеного артикля. Вживання нульового артикля.

Дієслово. Утворення і вживання часових форм сильних та слабких дієслів у *Präsens, Futurum, Perfekt, Imperfekt*.

Вживання *Präsens* у значенні теперішнього і майбутнього часу. Вживання *Perfekt* у бесіді і короткому повідомленні про те, що відбулося. Вживання *Imperfekt* у розповіді. Конструкції з *Passiv*.

Прикметник. Вживання короткої форми прикметників. Утворення, відмінювання і вживання ступенів порівняння прикметників у різних відмінках.

Прислівник. Вживання прислівників у різних ступенях порівняння.

Займенник. Вживання особових займенників у називному, давальному і знахідному відмінках. Відмінювання і вживання вказівних займенників *jener, dieser*, присвійних займенників, займенників *wer* і *was*.

Прийменник. Вживання прийменників з подвійним керуванням, прийменників, що вимагають давального відмінка: *aus, bei, nach, mit, von, zu*, прийменників з родовим відмінком *während*; із знахідним відмінком *für, durch, ohne, um, gegen*.

Синтаксис. Вживання стверджувальних речень, заперечних речень з *nicht* і *kein*, наказових (спонукальних), питальних речень з питальними словами та без них. Вживання речень з присудком, вираженим зв'язкою з іменником чи прикметником у короткій формі (складний іменний присудок), з простим дієслівним присудком, з простим присудком, вираженим дієсловами з відокремлюваним префіксом у простих і складних часових формах (*Perfekt, Futurum I*). Вживання речень із складним дієслівним присудком, вираженим модальним дієсловом з інфінітивом, дієсловом, дієсловом з *zu*. Вживання складнопідрядних речень з підрядним додатковим із сполучником *dass*, з підрядним часу із сполучником *wenn*, з підрядним причини із сполучниками *weil, da*, із сполучником *als* для позначення одночасності дії в головному і підрядному реченнях. Вживання складносурядних речень із сполучниками *und, aber, denn, deshalb*. Вживання речень з підметом, вираженим займенниками *man, es*. Вступники повинні розпізнавати та розуміти при

читанні інфінітивні групи, основні випадки вживання інфінітива з часткою *zu*. Складнопідрядні речення з підрядним часу і сполучниками *als*, *nachdem*, в яких попередня дія виражена дієсловом в *Plusquamperfekt*, а наступна – дієсловом в *Imperfekt*. Складнопідрядні речення з підрядним означальним, що вводиться сполучними словами *der*, *die*, *das* в усіх відмінках. Речення з пасивною конструкцією: модальне слово + *Infinitiv Passiv*.

Partizip I, *Partizip II* у ролі означення. Поширене речення, що містить дієприкметникові звороти з *Partizip I*, *Partizip II*.

ПИТАННЯ ДЛЯ ІНДИВІДУАЛЬНОЇ УСНОЇ СПІВБЕСІДИ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

I. Особистісна сфера

1. Повсякденне життя і його проблеми.
2. Сім'я. Родинні стосунки.
3. Характер людини.
4. Помешкання.
5. Режим дня.
6. Здоровий спосіб життя.
7. Дружба, любов.
8. Стосунки з однолітками, у колективі.
9. Світ захоплень.
10. Дозвілля, відпочинок.
11. Особистісні пріоритети.
12. Плани на майбутнє, вибір професії.

II. Публічна сфера

1. Погода. Природа.
2. Навколишнє середовище.
3. Життя в країні, мову якої вивчають.
4. Подорожі, екскурсії.
5. Культура й мистецтво в Україні та в країні, мову якої вивчають.
6. Спорт в Україні та в країні, мову якої вивчають.
7. Література в Україні та в країні, мову якої вивчають.
8. Засоби масової інформації.
9. Молодь і сучасний світ.
10. Людина і довкілля.
11. Одяг. Покупки. Харчування.
12. Науково-технічний прогрес, видатні діячі науки.
13. Україна у світовій спільноті.

14. Свята, пам'ятні дати, події в Україні та в країні, мову якої вивчають.
15. Традиції та звичаї в Україні та в країні, мову якої вивчають.
16. Видатні діячі історії та культури України та країни, мову якої вивчають.
17. Визначні об'єкти історичної та культурної спадщини України та країни, мову якої вивчають.
18. Музеї, виставки.
19. Живопис, музика.
20. Кіно, телебачення, театр.
21. Обов'язки та права людини.
22. Міжнародні організації, міжнародний рух.
23. Процеси глобалізації у світі.

III. Освітня сфера

1. Освіта, навчання, виховання.
2. Студентське життя.
3. Система освіти в Україні та в країні, мову якої вивчають.
4. Робота і професія.
5. Іноземні мови в житті людини.
6. Кар'єри в бізнесі.
7. Сучасна наукова думка в Україні та в країні, мову якої вивчаю

ВИМОГИ ДО РІВНЯ ЗАГАЛЬНООСВІТНЬОЇ ПІДГОТОВКИ (СФОРМОВАНOSTІ ЗНАНЬ, УМІНЬ І НАВИЧОК)

Вступник повинен знати:

- визначення мовних понять і термінів;
- норми сучасної англійської/німецької мови;
- алфавіт і графічну систему англійської/німецької мови, принципи наголосу;
- фонетичні явища;
- орфографічні правила англійської/німецької мови;
- пряме й переносне значення слова;
- групи лексики за походженням;
- особливості будови й функціонування фразеологізмів;
- будову слова, його значущі частини;
- основні способи словотворення;
- особливості самостійних та службових частин мови;
- специфіку іменника як частини мови;
- особливості прикметника як частини мови;

- специфіку числівника як самостійної частини мови;
- особливості займенника як частини мови;
- дієслово та його особливості як частини мови;
- правила утворення і написання граматичних форм різних частин мови;
- специфіку прислівника як частини мови;
- особливості функціонування службових частин мови (прийменник, сполучник, частка);
- основні синтаксичні одиниці (словосполучення, речення) та їх структуру;
- основні функціональні стилі англійської/німецької мови;
- принципи побудови тексту власного висловлювання, його структуру та мовленнєве оформлення.

Вступник має вміти:

- спілкуватися іноземною мовою;
- наголошувати слова відповідно до орфоепічних норм;
- визначати звукове значення букв у словах;
- знаходити й виправляти орфографічні помилки;
- пояснювати лексичні значення слів;
- добирати до слів синоніми й антоніми та використовувати їх у мовленні;
- уживати слова в переносному значенні;
- пояснювати значення фразеологізмів, правильно й комунікативно доцільно використовувати їх у мовленні;
- розрізняти самостійні та службові частини мови;
- визначати належність іменників до певної групи за їхнім лексичним значенням;
- утворювати форми ступенів порівняння якісних прикметників; – розпізнавати числівники;
- правильно утворювати форми числівників для позначення часу й дат;
- розпізнавати займенники;
- розпізнавати дієслова, особливі форми дієслова, безособове дієслово;
- визначати види і часи дієслів;
- розпізнавати прислівники, визначати їхню синтаксичну роль, ступені порівняння прислівників;
- правильно писати прислівники;
- розпізнавати прийменники, визначати їхні морфологічні ознаки;
- розпізнавати складні речення різних типів, визначати їхню структуру, види й засоби зв'язку між простими реченнями;
- добирати й конструювати складні речення;

- розпізнавати стилі мовлення, визначати особливості кожного з них;
- формулювати, добирати доречні аргументи й приклади, робити висновок;
- ілюструвати прикладами теоретичний матеріал;
- правильно структурувати текст, використовуючи відповідні мовленнєві звороти;
- знаходити й виправляти помилки в змісті, будові й мовному оформленні власних висловлень, спираючись на засвоєні знання;
- використовувати мовні засоби відповідно до комунікативного завдання;
- дотримуватись норм літературної мови;
- створювати власні висловлювання з певною комунікативною метою;
- викладати матеріал з дотриманням норм англійської/німецької мови, логічно та послідовно;
- виявляти багатство лексичних і граматичних засобів;
- дотримуватись етикету спілкування.

Вимоги до здібностей і підготовленості абітурієнтів.

Для успішного засвоєння освітньо-професійної програми магістра абітурієнти повинні мати базову вищу освіту за однойменною спеціальністю та здібності до оволодіння знаннями, уміннями і навичками в галузі загальноєкономічних, конкретно-економічних наук та іноземної мови. Таким чином абітурієнти повинні вміти:

- читати текст і визначати мету, ідею висловлення;
- читати (з повним розумінням) тексти, побудовані на знайомому мовному матеріалі;
- читати та виокремлювати необхідні деталі з текстів різних типів і жанрів;
- диференціювати основні факти та другорядну інформацію;
- розрізняти фактичну інформацію та враження;
- розуміти точки зору авторів текстів;
- працювати з різножанровими текстами;
- переглядати текст або серію текстів з метою пошуку необхідної інформації для виконання певного завдання;
- визначати структуру тексту й розпізнавати логічні зв'язки між його частинами;
- встановлювати значення незнайомих слів на основі здогадки, схожості з рідною мовою, пояснень у коментарі;

- аналізувати й зіставляти інформацію;
- правильно вживати лексичні одиниці та граматичні структури;
- встановлювати логічні зв'язки між частинами тексту.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ УСНИХ ВІДПОВІДЕЙ АБІТУРІЄНТІВ ПІД ЧАС ІНДИВІДУАЛЬНОЇ УСНОЇ СПІВБЕСІДИ

Оцінювання результатів знань абітурієнта відбувається з урахуванням: основної мети, що включає різнобічний мовленнєвий розвиток особистості; освітнього змісту навчального предмета, функційного підходу до мовного курсу. Об'єктами оцінювання у відповіді абітурієнтів мають бути: мовні та мовленнєві вміння й навички; знання про мову й мовлення; вміння наводити приклади до теоретичного викладу питання. Усна відповідь повинна становити чітку, послідовну розповідь, демонструвати знання теоретичного матеріалу і вміння застосовувати їх на практиці. Обов'язковими вимогами до відповіді на питання є докладність, конкретність, вичерпність. Абітурієнт повинен аргументувати висунуті ним теоретичні положення, проілюструвати їх достатньою кількістю прикладів, простежувати взаємозв'язок між різними мовними явищами. Вимоги до усної відповіді абітурієнта: ступінь усвідомлення навчального матеріалу, розуміння того, про що повідомляється; повнота і правильність відповіді; логічність і послідовність викладу матеріалу; наведення прикладів; мовленнєве оформлення відповіді. Відповідь на питання повинна оголошуватися чіткою англійською/німецькою мовою. Культура усного мовлення – показник загального рівня освіченості, тому мовне оформлення відповіді має бути на достатньому рівні (B2). Співбесіда передбачає усну відповідь на 5 довільних питань із загального переліку питань з української мови. За кожну відповідь на питання абітурієнт може отримати від 0 до 20 балів. За п'ять правильних відповідей з української мови вступник максимально може отримати 100 балів.

Критерії оцінювання відповідей вступників з англійської/німецької мови за питання (0-20) балів.

0 балів - Абітурієнт не дав відповіді на поставлене питання.

1-3 бали - Відповідь фрагментарна. Ключові моменти питання не обґрунтовано. Абітурієнт допускає значну кількість помилок різних типів. Відповідь на питання неповна, нелогічна, неаргументована. Вступник не наводить прикладів.

4-6 балів - Немає знань більшої частини програмного матеріалу та головного фактичного матеріалу. Абітурієнт погано орієнтується в темі питання,

демонструє низькі знання, плутається в поняттях. Є помилки в наведених прикладах.

7-8 балів - Абітурієнт демонструє часткове знання й розуміння необхідного матеріалу, допускає грубі помилки у визначенні понять, використанні термінології. Відповідь вступника частково правильна або питання розкриті недостатньо.

9-10 балів - Абітурієнт демонструє знання основної частини програмного матеріалу, але питання розкрито неповно; відповідь свідчить про володіння лише окремими поняттями і термінами, фрагментарними навичками роботи. Відповідь неповна. Вступник допускає неточності в прикладах.

11-12 балів - Абітурієнт демонструє загальні знання програмного матеріалу, допускає незначне порушення логіки викладу, що не заважає повноцінному сприйняттю відповіді. Вступник наводить лише поодинокі приклади.

13-14 балів - Абітурієнт виявляє знання й розуміння основних положень теми, але викладає матеріал не досить повно, допускає неточності у визначенні понять або у формулюванні правил; не вміє глибоко й переконливо обґрунтувати свої думки й відчуває труднощі, добираючи приклади.

15-16 балів - Відповідь на питання логічно побудована, може містити 3-4 акцентуаційні або орфоепічні помилки. Абітурієнт орієнтується в темі питання, основних мовознавчих термінах, наводить приклади.

17-18 балів - Абітурієнт вільно висловлюється англійською/німецькою мовою, демонструє ґрунтовні знання. Відповідь на питання повна, аргументована достатньою кількістю прикладів. Мовлення абітурієнта грамотне. У відповіді можливі 1-2 негрубі помилки, що не впливають на правильність подальшого ходу пояснення.

19-20 балів - Абітурієнт дає повністю правильну відповідь. Відповіді на питання будь-якого рівня розкрито в повному обсязі, абітурієнт володіє нормами сучасної англійської/німецької мови, достатнім словниковим запасом. Усвідомлений, обґрунтований виклад основних понять питань з наведенням доречних прикладів.

«15» травня 2022 р., - 13с.

Розробник: Ганна МІРОШНИЧЕНКО ст. викладач каф. іноземних мов _____

Програму розглянуто на засіданні кафедри іноземних мов:

Протокол № 9 від «17» травня 2022 р.

Завідувачка кафедри: к.п.н., доцент _____

Ірина ШУЛЬГА